

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **KAISER s.r.o.**, se sídlem Rožmitál pod Třemšínem, Nádražní 753, IČ: 267 33 102, zast. JUDr. Dagmar Říhovou, advokátkou, se sídlem AK Příbram VII, ul. 28. října 184, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, pošt. příhr. 351, o žalobě proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Praze ze dne 6.8.2009, č.j.: 3359/09-1300-506729, č.j.: 3360/09-1300-506729, č.j.: 3361/09-1300-506729, č.j.: 3362/09-1300-506729, č.j.: 3363/09-1300-506729, č.j.: 3364/09-1300-506729, č.j.: 3365/09-1300-506729, č.j.: 3366/09-1300-506729, č.j.: 3367/09-1300-506729, č.j.: 3368/09-1300-506729, č.j.: 3369/09-1300-506729,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedených rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze, kterými byla zamítnuta jeho odvolání proti platebním výměrům ze dne 2.7.2008 vydaným Finančním úřadem v Příbrami, jimiž mu byla na základě výsledků daňové kontroly dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2006 ve výši 43.904,- Kč ze základu daně 231.075,- Kč; za zdaňovací období březen 2006 ve výši 64.058,- Kč ze základu daně 337.145,- Kč; za zdaňovací období duben 2006 ve výši 41.780,- Kč ze základu daně 219.895,- Kč; za zdaňovací období květen 2006 ve výši 40.046,- Kč ze základu daně 210.768,- Kč; za zdaňovací období červen 2006 ve výši 53.514,-

Kč ze základu daně 281.650,- Kč; za zdaňovací období červenec 2006 ve výši 60.120,- Kč ze základu daně 316.420,- Kč; za zdaňovací období srpen 2006 ve výši 58.694,- Kč ze základu daně 308.916,- Kč; za zdaňovací období září 2006 ve výši 56.691,- Kč ze základu daně 298.372,- Kč; za zdaňovací období listopad 2006 ve výši 58.075,- Kč ze základu daně 305.660,- Kč a na základě výsledků vytýkacího řízení mu byla za zdaňovací období říjen 2006 zvýšena daňová povinnost o 58.644,- Kč a vyměřena daň z přidané hodnoty ve výši 587.003,- Kč a za zdaňovací období prosinec 2006 mu byl snížen nadměrný odpočet o 34.742,- Kč.

V odůvodnění předmětných rozhodnutí za zdaňovací období únor – září a listopad 2006 Finanční ředitelství v Praze uvedlo, že ze zprávy o kontrole č.j. 59754/08/063931/3195, která byla se žalobcem projednána ve dnech 10.6.2008 a 30.6.2008, vyplývá, že žalobce v průběhu daňové kontroly neprokázal, že přijal zdanitelné plnění od společnosti ESKADA CZ, v.o.s. Z tohoto důvodu posoudil správce daně žalobcem uplatněné nároky na odpočet daně v předmětných částkách ve smyslu ust. § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. jako neoprávněný. Ze spisového materiálu pak bylo zjištěno, že správce daně při daňové kontrole neuznal nárok na odpočet daně z přidané hodnoty uplatněný na základě faktur č.11/E/06 (doklad č. 301), č. 21/E/06 (doklad č. 467), č.30/E/06 (doklad č. 677), č. 46/E/06 (doklad č. 814), č. 65/E/06 (doklad č. 1068), č. 71/E/06 (doklad č. 1161), č. 90/E/06 (doklad č. 1341), č. 104/E/06 (doklad č. 1442), č. 151/E/06 (doklad č. 1806). Pokud se jednalo o rozhodnutí na daň z přidané hodnoty za říjen 2006, v odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že napadeným platebním výměrem byla na základě výsledků vytýkacího řízení žalobci zvýšena daňová povinnost o 58.644,- Kč a vyměřena daň z přidané hodnoty ve výši 587.003,- Kč s tím, že žalobce v průběhu daňového řízení neprokázal plnění od společnosti ESKADA CZ, v.o.s., dnes ESKADA CZ, v.o.s. v likvidaci (dále jen ESKADA CZ, v.o.s.). Správce daně neuznal nárok na odpočet daně z přidané hodnoty uplatněný na základě faktury č. 127/E/06 (doklad č. 1651). Pokud se jednalo o rozhodnutí na daň z přidané hodnoty za prosinec 2006, v odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že napadeným platebním výměrem byl na základě výsledků vytýkacího řízení žalobci snížen nadměrný odpočet o 34.742,- Kč s tím, že žalobce v průběhu daňového řízení neprokázal plnění od společnosti ESKADA CZ, v.o.s. Správce daně neuznal nárok na odpočet daně z přidané hodnoty uplatněný na základě faktury č. 181/E/06 (doklad č. 2052). U všech faktur je jako dodavatel uvedena společnost ESKADA CZ, v.o.s.

Finanční ředitelství v Praze rovněž uvedlo, co bylo v průběhu daňového řízení zjištěno, přičemž podle odvolacího orgánu daňové řízení nebylo vedeno směrem ke zjištění, jaké konkrétní výrobky byly vyrobeny, ale zda předmětné dodávky dodala právě fakturující společnost ESKADA CZ, v.o.s. Odvolací orgán dospěl k závěru, že předmětné faktury nezobrazují uskutečněné obchody mezi žalobcem a společností ESKADA CZ, v.o.s., přestože mají všechny formální náležitosti. V daňovém řízení bylo zjištěno, že statutární zástupce společnosti ESKADA CZ, v.o.s. pan P. V. předmětné faktury nevystavil, nepodepsal, peníze nepřijal a neudělil plnou moc I. B. k jednání za společnost ESKADA, což vyplývá i ze znaleckého posudku JUDr. Petra Blažka. Výpověď svědka N. je nevěrohodná, z výpovědi svědků K. a H. dne 18.5.2009 podle odvolacího orgánu prokazatelně nevyplývá, že fakturované dodávky byly uskutečněny právě společností ESKADA CZ, v.o.s. Podle odvolacího orgánu žalobce neprokázal pořízení dodávek od společnosti ESKADA CZ, v.o.s. tak, jak to ukládá ust. § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. a ust. § 31 odst. 9 zákona č. 377/1992 Sb.

Finanční ředitelství v Praze se pak zabývalo jednotlivými námitkami, které žalobce uplatnil ve svém odvolání a jeho doplnění.

V žalobě žalobce namítal, že všechna žalobou napadená rozhodnutí jsou stížena podstatnými vadami správního řízení, které předcházelo samotnému meritornímu rozhodnutí ve věci samé a že odvolací správní orgán učinil nesprávné právní závěry na základě provedeného dokazování. Žalobce poukazoval především na skutečnost, že odvolací orgán nesprávným způsobem odůvodnil provedené dokazování, kdy zcela nepochopitelně nepřihlédl k žalobcem řádně označeným důkazům, které byly v rámci předmětného řízení provedeny. Jedná se zejména o důkaz svědeckou výpovědí D. K., Ing. L. H. a účastnickou výpověď J. K.

Podle žalobce svědkové učinili vyjádření, ze kterého lze dovodit, že k předmětným obchodům a dodávkám zboží a služeb skutečně došlo. Podle žalobce odvolací orgán zcela nepřezkoumatelně hodnotil žalobcem označené důkazy jako nedůvěryhodné či dokonce nevěrohodné. Jednalo se zejména o prohlášení pana V. N. a dále udělené plné moci panem B. Žalobce také poukázal na to, že odvolací orgán nezpochybnil existenci výrobků či prací dodaných žalobci, nýbrž zpochybnil pouze deklarované dodavatele.

Žalobce již v rámci správního řízení odkazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Afs 212/2006-74 a v žalobě pak odkázal ještě na další judikaturu Nejvyššího správního soudu 2 Afs 160/2006-75, 9 Afs 30/2007-73.

Žalobce rovněž namítal, že mu nebyly sděleny důvody pro zahájení finanční kontroly a je přesvědčen, že zahájení daňové kontroly bylo provedeno nezákonným způsobem bez jakéhokoli důvodu. Současně poukázal na judikaturu Ústavního soudu-nález ÚS 1835/07 a rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Afs 17/2006-59 a č.j. 8 Afs 7/2005-96.

V doplnění žaloby žalobce uvedl, že dne 27.1.2010 proběhl před Finančním úřadem Plzeň-sever výslech pana P. V., který je společníkem oprávněným jednat za obchodní společnost ESKADA CZ, v.o.s. Pan V. potvrdil pravost svého podpisu na plné moci, kterou udělil panu I. B., a pravost svých podpisů na daňových přiznáních, která uplatnil jiný daňový subjekt v daňovém řízení. Podle žalobce pokud společník oprávněný jednat za obchodní společnost ESKADA CZ, v.o.s. potvrdil, že podpis na udělené plné moci panu I. B. je jeho pravým podpisem, přičemž sdělil, že navštívil s panem I. B. nejméně jedenkrát notářskou kancelář v Plzni, nemůže obstát právní závěr, ku kterému dospěl Finanční úřad v Příbrami, když uzavřel, že nebylo prokázáno přijetí zdanitelných plnění od společnosti ESKADA CZ, v.o.s. Podle žalobce není rozhodující, zda o těchto zdanitelných plnění věděl společník oprávněný jednat za obchodní společnost ESKADA CZ, v.o.s., když v této věci udělil plnou moc, která je plnou mocí generální, panu I. B.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný reagoval na námítky žalobce uvedené v jeho žalobě a jejím doplnění a navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Ve správním spise se pak nacházejí pro danou věc mimo jiné tyto podstatné doklady, materiály a to: Zpráva o kontrole č.j. 59754/08/063931/3195, předmětné platební výměry vydané Finančním úřadem v Příbrami dne 2.7.2008, předmětné v rozhodnutích uvedené faktury, kopie výdajových pokladních dokladů, předávacích protokolů, smlouvy o dílo č. 03/2005 ze dne 31.7.2005, bankovních výpisů a plné moci ze dne 10.2.2005, ve které P. V. zmocnil I. B. k veškerému zastupování při jednání se žalobcem. Dále se zde nachází protokol

č.j. 32727/07/145930 (svědecká výpověď P. V.), protokol o ústním jednání č.j. 24925/08/063932/3879 ze dne 5.3.2008, dožádání ze dne 21.1.2008, znalecký posudek JUDr. Petra Blažka ze dne 10.3.2008, sdělení MÚ Nýřany, protokol č.j. 74943/08/063932/3879, č.j. 77236/07/063932, č.j. 74943/08/063932/3879 (svědecká výpověď pana Nykorycha) vč. tzv. Uceleného vysvětlení pana N., protokoly o výsledku svědka Ing. L. H. a D. K. ze dne 18.5.2009, odvolání žalobce včetně jeho doplnění, žalobou napadená rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle ust. § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. nárok na odpočet daně má plátc, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na uplatnění odpočtu daně vzniká dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu.

Podle ust. § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. Plátc prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl vystaven plátcem a byl zaúčtován podle zvláštního právního předpisu, popřípadě evidován podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví. V případě splátkového nebo platebního kalendáře je tato podmínka splněna zaúčtováním jednotlivých částek uvedených na těchto daňových dokladech, popřípadě jejím zaevidováním podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví.

Podle ust. § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb. daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván.

Předně se Městský soud v Praze neztotožnil s názorem žalobce, že by daňová kontrola byla provedena nezákonně. Žalobce má za to, že nebyl poučen o tom, proč byla kontrola zahájena, nebyl tedy řádně obeznámen s důvody daňové kontroly. Ačkoli se žalobce iniciativně dožadoval sdělení ze strany Finančního úřadu v Příbrami z jakého důvodu je činěna předmětná finanční kontrola, nebylo mu ani po těchto vlastních iniciativách ničeho sděleno. Žalobce shledává takovýto postup ze strany správního orgánu jako nezákonný a pokazuje v této souvislosti na nález Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 1835/07 a na další konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (8Afs 17/2006-59, 8 Afs 7/2005-96). Žalobce je pak skálopevně přesvědčen o tom, že nezákonně zahájená kontrola nemůže vyústit ve vydání rozhodnutí ze strany správce daně. Má za to, že takovýto postup odporuje veškerým zásadám právního státu a že rozhodnutí orgánu veřejné moci rozhodně nemůže obstát v případě nezákonného procesního postupu ve věci samotné.

Je pravdou, že v minulosti Ústavní soud dospěl k názoru, že daňovou kontrolu nelze provádět libovolně, že je možné ji zahájit a provést tedy vždy jen tehdy, pokud jsou nějaká určitá konkrétní reálná podezření vůči daňovému subjektu. Tento závěr je pak formulován v nálezu I. ÚS 1835/07 ze dne 18.11.2008, nicméně toto stanovisko bylo následně překonáno stanoviskem pléna Ústavního soudu sp.zn. Pl. ÚS-st33/11, kde dospěl Ústavní soud k závěru, že u všech úkonů, které provádí správce daně a to včetně daňové kontroly, musí postupovat v souladu s principem proporcionality a minimalizovat zásahy tak, aby konkrétní procesní postup se nestal vůči jednotlivci nepřiměřeným. Přičemž za porušení těchto principů nelze považovat bez dalšího postup správce daně, který zahájí daňovou kontrolu bez konkrétními skutečnostmi podloženého podezření, že daňový subjekt nesplnil řádně daňovou povinnost. Ústavní soud tedy dospěl k závěru, že oprávnění provádět daňovou kontrolu dává správci

daně pravomoc zahájit ji u jakéhokoli subjektu, bez konkrétního podezření na to, že daňový subjekt neplní své daňové povinnosti, tedy čistě jen za účelem ověření správnosti údajů, které ohledně svých daňových povinností konkrétní daňový subjekt prezentuje.

Z obsahu spisu je pak zřejmé, že daňová kontrola byla zahájena řádným procesním postupem, žalobce byl vyrozuměn o tom, že se daňová kontrola provádí, byl vyrozuměn i o tom, jakých daní se bude tato kontrola týkat i za jaké období (protokol o ústním jednání ze dne 21.8.2006 č.j.: 76578/06/063932/3879). Podle názoru soudu bylo zákonu v tomto smyslu učiněno zadost. Soud se tedy zcela ztotožnil s názorem žalovaného, že daňová kontrola byla u žalobce zahájena v souladu s platnými právními předpisy.

Žalobce v žalobě také poukazoval především na skutečnost, že odvolací orgán nesprávným způsobem odůvodnil provedené dokazování, kdy zcela nepochopitelně nepřihlédl k žalobcem řádně označeným důkazům, které byly v rámci předmětného řízení provedeny. Jednalo se zejména o důkaz svědeckou výpovědí D. K., Ing. L. H. a účastnickou výpověď J. K. Podle žalobce svědkové učinili vyjádření, ze kterého lze dovodit, že k předmětným obchodům a dodávkám zboží a služeb skutečně došlo. Namítal, že bez jakýchkoli důvodů hodnotil odvolací orgán prohlášení pana V. N. a dále udělené plné moci panu B.

Ani těmto námitkám nemohl soud přisvědčit. Finanční ředitelství v Praze ve svých shora uvedených rozhodnutích ke svědeckým výpovědím D. K. a Ing. H. uvedlo, že dne 18.05.2009 se uskutečnila na Finančním ředitelství v Praze výpověď svědků Ing. L. H. a D. K. Z obou výpovědí svědků vyplývá, že předmětná společnost spolupracovala se žalobcem. Svědek D. K. uvedl, že pracuje ve společnosti od jejího založení jako mistr pilařské výroby. Náplní práce je přijímání zakázek, jejich realizace, kontrola výroby a následná expedice. Se společností ESKADA CZ, v.o.s. spolupracoval. Uvedl, že byl přítomen dodávkám od společnosti ESKADA CZ, v.o.s., kontroloval množství a kvalitu dodávek. Neuvedl však, že se dodávky od společnosti ESKADA CZ, v.o.s. uskutečnily i v roce 2006, přestože jak říká, u těchto dodávek byl a dle předložených faktur dodávky v roce 2006 tvořily podstatnou část. Zjištěná skutečnost týkající se kopií podpisů osoby, která měla dílo předat, na předložených 12 kopiích předávacích protokolů, činí rovněž podle odvolacího orgánu nevěrohodnou výpověď svědka K., jelikož uvedl, že předávací protokoly byly vystavovány vždy po provedení kontroly při ukončení celé zakázky a podepisoval je také jednatel, nebo společník předmětných firem. Svědek Ing. L. H. uvedl, že u firmy Kaiser s.r.o. je zaměstnán od dubna 2003 jako vedoucí střediska lesní výroby. Od nástupu do firmy se zabývá administrativou, řízením podřízených lesních a plněním úkolů vyplývajících z nájemních smluv a lesního hospodářského plánu. Společnost ESKADA CZ, v.o.s. zná, přesný způsob navázání kontaktů nezná. Společnost ESKADA CZ, v.o.s. pro středisko lesní výroby nepracovala, pracovala podle svědka pro středisko dřevařské výroby. Z obou svědeckých výpovědí podle Finančního ředitelství v Praze, a k tomuto se i Městský soud v Praze připojuje, vyplývá, že oba svědci mají povědomost o tom, že se jedná o dodávky od společnosti ESKADA CZ, v.o.s. vždy na základě sepsané smlouvy. Pokud byly zaměstnavatelem předmětné dodávky zaměstnancům deklarovány jako dodávky od konkrétního dodavatele, pak je logické, že tohoto dodavatele uvedli svědci při svědecké výpovědi. Výpovědi svědků K. a H. proto neprokazují, že předmětná dodávka byla dodána právě společností ESKADA CZ, v.o.s. Pokud pak se jedná o účastnickou výpověď Mgr. J. K. uvedenou v protokole o ústním jednání č.j. 24925/08/063932/3879 dne 5.3.2008, z té vyplývá, že se zástupcem firmy ESKADA CZ, v.o.s. panem B. byl pan K. seznámen prostřednictvím pana N. Pan B. navštívil pana K. a prokázal se mu plnou mocí ze dne 10.2.2005, která byla notářsky ověřena v kanceláři JUDr. Josefa Burdy. Spolupráce se společností ESKADA CZ, v.o.s. byla ukončena dne 31.12.2006.

Rovněž Mgr. K. do předmětného protokolu uvedl, že s panem B. byla uzavřena smlouva o dílo ze dne 31.7.2005, jejímž předmětem byla výroba palet. Spolupráce podle pana K. probíhala tak, že pan B. zajistil vlastní pracovníky, kteří na základě objednávky firmy KAISER v areálu této firmy vyráběli palety. Pan B. své pracovníky sám řídil. Po ukončení jednotlivých objednávek zaměstnanec pana K., převážně pan K. jako mistr výroby, tyto palety zkontroloval a převzal. Platby probíhaly v hotovosti, vždy byl sepsán předávací protokol. Peníze vždy přebíral pan B., v několika případech se platby uskutečnily převodem z účtu. Na jaře roku 2007 pana K. opět pan B. navštívil a nabídl mu další spolupráci. Tehdy panu K. předložil další plnou moc ze dne 10.2.2005 ověřenou 22.3.2007 v notářské kanceláři JUDr. Aleny Koupšetové. Původní plnou moc nechal pan K. ověřit na Městském úřadu v Rožmitálu pod Třemšínem dne 14.3.2007, originál vrátil panu B. Pan K. na otázku FÚ také uvedl, že pana P. V., jednatele firmy ESKADA CZ, v.o.s. poprvé viděl při jednání na FÚ v Plzni-sever dne 4.4.2007, od té doby ho již neviděl, v žádném kontaktu s ním není. Ani z této výpovědi dle názoru soudu závěry, že k předmětným obchodům skutečně došlo a předmětné dodávky byly uskutečněny společností ESKADA CZ, v.o.s., nevyplynou.

Pokud pak jde o svědecké výpovědi pana V. N. z protokolu ze dne 25.6.2008 č.j.: 74943/08/063932/3879 vyplývá, že se žalobcem spolupracuje na základě živnostenského listu, zabývá se výrobou dřevěných palet, přičemž spolupráce trvá přibližně 6 let. Zná společnost ESKADA CZ, v.o.s. i pana B. Dosvědčuje, že tato firma spolupracovala se žalobcem. Od zástupců společnosti ESKADA CZ, v.o.s. občas předával faktury za provedené práce zástupcům žalobce. Obdobně se vyjádřil písemně v tzv. Uceleném vysvětlení, kde uvedl mimo jiné, že společnost ESKADA CZ, v.o.s. se žalobcem spolupracovala v letech 2005-2006, prováděla práci při výrobě palet a nějaké práce v lese. Tyto skutečnosti uvedl i odvolací orgán ve svých rozhodnutích. Dále však také odvolací orgán upozornil na skutečnost, že z předložených faktur údajně vystavených společností ESKADA CZ, v.o.s. a ze svědecké výpovědi Ing. H. vyplývá, že tato společnost pro středisko lesní výroby nepracovala. Odvolací orgán proto konstatoval, že tvrzení svědka N. je nepravdivé, což zpochybňuje celou jeho výpověď. V rozhodnutích odvolací orgán také uvedl, že pan N. uváděl, že několikrát předával faktury vydané firmou ESKADA CZ, v.o.s. zástupcům žalobce, na čísla faktur a částky se nepamatoval, ani nevěděl, kde měla sídlo firma ESKADA CZ, v.o.s. Odvolací orgán rovněž uvedl, že pan N. nemá žádný vztah ke společnosti ESKADA CZ, v.o.s., není jejím společníkem, jednatelem, zaměstnancem, ani nebyl pověřen plnou mocí k jejímu zastupování, pouze je dlouholetým známým Mgr. K., jak on sám uvedl do protokolu č.j. 72920/07/063932/3879. Na základě uvedeného a také toho, že pan Nykorych své výpovědi o dalších dodavateli žalobce v průběhu daňového řízení výrazně měnil (protokoly č.j. 77236/07/063932/0897 a č.j. 74943/08/063932/3879) posoudil odvolací orgán výpověď svědka a jím předložené Ucelené vysvětlení jako nevěrohodné.

Ohledně udělené plné moci pro I. B. odvolací orgán v odůvodněních svých rozhodnutí uvedl, že dne 4.4.2007 se uskutečnila svědecká výpověď statutárního orgánu společnosti ESKADA CZ, v.o.s. P. V., který do protokolu č.j. 32727/07/145930 uvedl, že žalobce nezná, neví, čím se zabývá. Nikdy nejednal s Mgr. K. ani s J. K. ml., nikdy žádné osobě neudělil plnou moc k zastupování společnosti ESKADA CZ, v.o.s., nikdy nebyl v notářské kanceláři JUDr. Aleny Koupšetové se sídlem v Plzni, kde měl dne 22.3.2007 svůj podpis na plné moci ze dne 10.2.2005 uzнат za vlastní, jelikož ten den byl v pracovní neschopnosti. Podpis na plné moci sice vypadá jako jeho, ale již si nevzpomíná, zda ji podepisoval, avšak u notáře toho dne nebyl. Dále uvedl, že pana I. B., kterému dne 10.2.2005 měl udělit plnou moc, nezná, jméno mu nic neříká, plnou moc nikomu nepředával, protože žádnou neměl. Jestli má společnost ESKADA CZ, v.o.s. zaměstnance, neví a rovněž neví, čím se firma zabývá. Rovněž nezná

bankovní účet uvedený na předložených fakturách, nemá k němu dispoziční právo. Předmětné faktury nevystavil, podpis na nich není jeho, razítko nezná, peníze nepřebíral. Touto svědeckou výpovědí nebylo tedy podle odvolacího orgánu prokázáno uskutečnění fakturované dodávky společností ESKADA CZ, v.o.s., naopak zjištěné skutečnosti svědčí o nevěrohodnosti předložených důkazních prostředků.

Písemností ze dne 21.1.2008 bylo Finančnímu úřadu Plzeň - sever zasláno dožádání, jehož předmětem bylo ověření, zda JUDr. Alena Koupšetová ověřila dne 22.3.2007 podpis na plné moci ze dne 10.2.2005 a zjištění, jakým dokladem se pan V. prokázal a zda se podepisoval přímo v notářské kanceláři. Z odpovědi na dožádání vyplynulo, že osoba, jejíž podpis byl ověřován, se prokázala občanským průkazem č. 107159232 vystaveným na jméno P. V., plná moc byla podepsána již před příchodem do kanceláře. Šetřením provedeným správcem daně u Městského úřadu Nýřany bylo zjištěno, že P. V. byl vystaven OP č. 103115221, odcizení nahlásil dne 28.7.2004, dále OP č. 104800610, odcizení nahlásil dne 10.10.2005 a dále OP č. 107384200. Občanský průkaz č. 107159232, který byl předložen při ověření podpisu na plné moci, tedy vystaven p. V. nebyl. Ze znaleckého posudku v oboru písmoznalectví vypracovaného 10.3.2008 JUDr. Petrem Blažkem vyplývá, že podpis pana P. V. na plné moci ze dne 10.2.2005 (ověřeno JUDr. Koupšetovou) s vysokou pravděpodobností není podpisem téže osoby, která na finančním úřadě podepsala protokol o výsledku svědka ze dne 4.4.2007 (vč. přílohy k tomuto protokolu se zkušebními podpisy), ale jde o méně zdařilou napodobeninu podpisu této osoby. S výsledkem znaleckého posudku byl žalobce seznámen dne 19.3.2008. Dále odvolací orgán konstatoval, že s ohledem na skutečnost, že pan P. V. jako svědek vypověděl, že nikdy žádné osobě nedal plnou moc k zastupování společnosti ESKADA CZ, v.o.s., s přihlédnutím k tomu, že při ověřování žalobcem předložené plné moci v kanceláři JUDr. Koupšetové byl „zmocnitelem“ předložen občanský průkaz, který panu V. nebyl vydán a zároveň s ohledem na posudek znalce z oboru písmoznalectví, který označil podpis pana V. na plné moci za méně zdařilou napodobeninu podpisu této osoby, byla předložená plná moc s ověřením podpisu v kanceláři JUDr. Koupšetové shledána za padělek. Totéž platí vzhledem k výpovědi pana V. o plné moci s ověřením podpisu u notáře JUDr. Burdy. Jelikož v daňovém řízení bylo prokázáno, že plnou moc ze dne 10.2.2005 (s ověřením podpisu v notářské kanceláři JUDr. Aleny Koupšetové) pan V. panu B. neudělil, považuje odvolací orgán prohlášení I. B. doručené 8.8.2008 Finančnímu úřadu v Příbrami za nevěrohodné, neboť pan B. zde mimo jiné výslovně uváděl, že předmětná plná moc byla panem V. udělena a svůj podpis uznal v kanceláři JUDr. Koupšetové za vlastní.

Nelze tedy dle názoru soudu poukazovat na to, že by odvolací orgán neuvedl důvody, které ho vedly k jeho závěrům v předmětných věcech.

Pokud pak jde o výslech svědka P. V. ze dne 27.1.2010 (protokol o výsledku svědka č.j. 4873/10/1459/30) ve věci podnikatelské činnosti společnosti ESKADA CZ, v.o.s., ten pak pro danou věc není relevantní, když byl učiněn v jiném daňovém řízení, kde daňovým subjektem byl P. K., tedy až po ukončení předmětného daňového řízení. Soud pak při přezkoumávání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§75 odst. 1 s.ř.s.). Nicméně ani tento výslech nepřinesl v dané věci nic podstatného, když svědek uvedl, že neudělil žádné osobě plnou moc k zastupování firmy ESKADA CZ, v.o.s. Připustil, že zná pana I. B., párkrát ho viděl, několikrát s ním mluvil, ale nikdy o záležitostech, které by se týkaly firmy ESKADA CZ, v.o.s. Zda-li podepsal plnou moc ze dne 10.2.2005 panu I. B. s určitostí nevěděl. Nevěděl ani, zda měla firma ESKADA CZ, v.o.s. nějaké zaměstnance v roce 2006. Jednou u notáře v Plzni

podepisoval nějaké listiny. Panu B. podepisoval pouze daňová přiznání. Nikdy mu nepůjčoval svůj občanský průkaz.

Městský soud v Praze má za to, že odvolací orgán postupoval v souladu se zákonem, když hodnotil důkazy jednotlivě a ve vzájemné souvislosti ve smyslu ust. § 2 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb. a když dospěl k závěru, že faktury údajně vydané společností ESKADA CZ, v.o.s. nezobrazují uskutečněné obchody mezi žalobcem a společností ESKADA CZ, v.o.s., přestože mají všechny formální náležitosti. V daňovém řízení bylo totiž zjištěno, že statutární zástupce společnosti ESKADA CZ, v.o.s. pan P. V. předmětné faktury nevystavil, nepodepsal, peníze nepřijal a neudělil plnou moc I. B. k jednání za společnost ESKADA CZ, v.o.s., což ostatně vyplývá i ze znaleckého posudku JUDr. Petra Blažka. Výpovědi svědků nepotvrdily tvrzení žalobce, že fakturované dodávky byly uskutečněny právě společností ESKADA CZ, v.o.s.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že žalobce neprokázal pořízení dodávek od společnosti ESKADA CZ, v.o.s. tak, jak to ukládá ust. § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. a § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb.

V dané věci, jak i odvolací daňový orgán ve svých rozhodnutích uvedl, daňové řízení nebylo vedeno směrem ke zjištění, jaké konkrétní výrobky byly vyrobeny, ale zda předmětné dodávky dodala právě fakturující společnost ESKADA CZ, v.o.s. Předmětem kontroly tedy mimo jiné bylo ověření oprávněnosti nároku na odpočet daně z přidané hodnoty na základě žalobcem předložených dokladů, na kterých je jako dodavatel uvedena společnost ESKADA CZ, v.o.s. Správce daně pak nepochybně existenci přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti ESKADA CZ, v.o.s., nýbrž pravost žalobcem předložených faktur.

Soud na základě provedeného řízení dospěl k závěru, že žalobní námitky, uplatněné žalobcem v podané žalobě, nejsou důvodné. Finanční ředitelství v Praze řádně ve svém rozhodnutí vysvětlilo, proč dospělo k závěru, že předmětné faktury nebylo možné podle ust. § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. považovat za daňový doklad, který byl vystaven plátcem a proč nebyl žalobci tedy nárok na odpočet uznán, když nebyly splněny zákonné podmínky nároku na uplatnění odpočtu daně u přijatého zdanitelného plnění uvedené v ust. § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., ani další podmínky stanovené v odst. 2 tohoto ustanovení. Proto soud tedy postupoval podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a nedůvodnou žalobu zamítl.

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, když žalobce i žalovaný k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalovanému správnímu orgánu náklady řízení před soudem nevznikly. Z uvedených důvodů soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. června 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová